

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 717/2014**ze dne 27. června 2014****o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* v odvětví rybolovu a akvakultury**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 4 této smlouvy,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na určité kategorie horizontální státní podpory ⁽¹⁾,po zveřejnění předlohy tohoto nařízení ⁽²⁾,

po konzultaci s Poradním výborem pro státní podpory,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Státní financování, které splňuje kritéria čl. 107 odst. 1 Smlouvy, představuje státní podporu a musí být podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy oznámeno Komisi. Podle článku 109 Smlouvy však Rada může vymezovat druhy podpor, které jsou z oznamovací povinnosti vyňaty. V souladu s čl. 108 odst. 4 Smlouvy může Komise přijmout nařízení týkající se těchto kategorií státních podpor. Na základě nařízení (ES) č. 994/98 rozhodla Rada v souladu s článkem 109 Smlouvy, že podpora *de minimis* by mohla takovou kategorii tvořit. Z tohoto důvodu se má za to, že podpora *de minimis*, tedy podpora poskytnutá jednomu podniku za dané časové období, která nepřekročí určitý pevně stanovený objem, nespĺňuje všechna kritéria uvedená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a proto se na ni oznamovací postup nevztahuje.
- (2) Komise ve svých četných rozhodnutích pojem podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy blíže objasnila. Komise rovněž stanovila svou politiku vzhledem ke stropu podpory *de minimis*, do jehož výše se má za to, že se čl. 107 odst. 1 Smlouvy nepoužije, a to nejprve ve svém sdělení o pravidle *de minimis* pro státní podpory ⁽³⁾ a poté v nařízení Komise (ES) č. 69/2001 ⁽⁴⁾ a v nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ⁽⁵⁾. Z působnosti uvedených nařízení bylo s ohledem na zvláštní pravidla uplatňovaná v odvětví rybolovu a akvakultury a na nebezpečí, že i podpora v malé výši by v tomto odvětví mohla splňovat kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, vyloučeno odvětví rybolovu a akvakultury. Komise již přijala řadu nařízení, která stanoví pravidla pro podpory *de minimis* poskytované v odvětví rybolovu a akvakultury, z nichž poslední bylo nařízení (ES) č. 875/2007 ⁽⁶⁾. Podle uvedeného nařízení byla celková výše podpory *de minimis* udělená jednomu podniku působícímu v odvětví rybolovu hodnocena jako nespĺňující všechna kritéria čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, pokud nepřesáhla 30 000 EUR na příjemce ve třech po sobě jdoucích účetních obdobích a nedosáhla kumulované výše stanovené pro každý členský stát, která představuje 2,5 % roční produkce odvětví rybolovu. Vzhledem ke zkušenostem získaným při uplatňování nařízení (ES) č. 875/2007 je vhodné upravit některé podmínky stanovené v tomto nařízení a toto nařízení nahradit.
- (3) Je vhodné zachovat strop ve výši 30 000 EUR pro výši podpory *de minimis*, kterou na jednotlivý členský stát může každý podnik obdržet v kterémkoli tříletém období. Tento strop je nutný i nadále k zajištění toho, aby žádné opatření spadající do působnosti tohoto nařízení nemohlo být považováno za ovlivňující obchod mezi členskými státy a/nebo narušující hospodářskou soutěž nebo hrozící tímto narušením, jestliže celková výše této podpory poskytnuté všem podnikům v odvětví rybolovu a akvakultury za období tří let nedosahuje kumulativní výše stanovené pro jednotlivé členské státy, která představuje 2,5 % ročního obrátu v odvětví rybolovu, tj. lov, zpracování a činnosti v oblasti akvakultury (limit pro členský stát).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 92, 29.3.2014, s. 22.

⁽³⁾ Sdělení Komise o pravidle *de minimis* pro státní podpory (Úř. věst. C 68, 6.3.1996, s. 9).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 69/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 30).

⁽⁵⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5).

⁽⁶⁾ Nařízení Komise (ES) č. 875/2007 ze dne 24. července 2007 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* v odvětví rybolovu a o změně nařízení (ES) č. 1860/2004 (Úř. věst. L 193, 25.7.2007, s. 6).

- (4) Pro účely pravidel hospodářské soutěže stanovených ve Smlouvě je podnikem jakýkoli subjekt vykonávající hospodářskou činnost nezávisle na právním postavení tohoto subjektu a způsobu jeho financování⁽¹⁾. Soudní dvůr Evropské unie rozhodl, že všechny subjekty kontrolované (právně či fakticky) tímž subjektem by se měly pokládat za jeden podnik⁽²⁾. Za účelem právní jistoty a snížení administrativní zátěže by toto nařízení mělo poskytnout taxativní seznam jasných kritérií, podle kterých lze rozhodnout, kdy by se dva či více subjektů v rámci jednoho členského státu mělo považovat za jeden podnik. Komise proto z jasně stanovených kritérií, která definují „propojené podniky“ v rámci definice malých a středních podniků obsažené v doporučení Komise 2003/361/ES⁽³⁾ a v příloze I nařízení Komise (ES) č. 800/2008⁽⁴⁾, vybrala taková kritéria, která jsou vhodná pro účely tohoto nařízení. Orgány veřejné moci jsou s těmito kritérii již obeznámeny a měly by je používat – vzhledem k rozsahu tohoto nařízení – na malé a střední podniky i velké podniky. Tato kritéria by měla zajistit, aby byla skupina propojených podniků pro účely použití pravidla *de minimis* považována za jeden podnik, ale aby podniky, které s výjimkou toho, že každý z nich má přímou vazbu na tentýž orgán nebo orgány veřejné moci, nemají žádný vzájemný vztah, nebyly považovány za vzájemně propojené. Zohlední se tak specifická situace subjektů ovládaných tímž orgánem nebo orgány veřejné moci, které mohou mít nezávislou rozhodovací pravomoc.
- (5) Vzhledem k oblasti působnosti společné rybářské politiky a definici odvětví rybolovu a akvakultury stanovené v čl. 5 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013⁽⁵⁾ by se toto nařízení mělo vztahovat na podniky působící v oblasti produkce, zpracování a uvádění produktů rybolovu a akvakultury na trh.
- (6) Obecnou zásadou je, že podporu nelze poskytnout za okolností, kdy nejsou splněny právní předpisy EU, a zejména pravidla společné rybářské politiky. Tato zásada se uplatní rovněž na podporu *de minimis*.
- (7) Vzhledem k tomu, že je nutné zajistit soulad s cíli společné rybářské politiky a Evropského námořního a rybářského fondu, měly by být z oblasti působnosti tohoto nařízení vyňaty zejména podpora na nákup rybářských plavidel, podpora na modernizaci nebo výměnu hlavních nebo pomocných motorů rybářských plavidel a podpora jakékoli nezpůsobitelné operace podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014⁽⁶⁾.
- (8) Soudní dvůr Evropské unie stanovil, že jakmile Unie přijme právní předpis o společné organizaci trhu v určitém zemědělském odvětví, nesmějí členské státy přijmout žádné opatření, které by jej mohlo porušovat nebo k němu stanovit výjimky⁽⁷⁾. Tato zásada se uplatní i na odvětví rybolovu a akvakultury. Z tohoto důvodu by se toto nařízení nemělo použít na podpory, jejichž výše je stanovena na základě ceny nebo množství produktů zakoupených nebo uvedených na trh. Nařízení by se nemělo použít ani na podpory, které jsou vázány na závazek dělit se o tuto podporu s prvovýrobcí.
- (9) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na podporu vývozu nebo podporu podmíněnou používáním domácích produktů na úkor dovezených. Zejména by se nemělo vztahovat na podporu financování zřízení a provozu distribuční sítě v jiných členských státech nebo ve třetích zemích. Podpora umožňující pokrytí nákladů na účast na veletrzích nebo na studie či poradenské služby potřebné k uvedení nového nebo stávajícího výrobku na nový trh v jiném členském státě nebo v třetí zemi zpravidla podporu vývozu nepředstavuje.
- (10) Jestliže podnik působí v odvětví rybolovu a akvakultury a jestliže tento podnik působí i v jiných odvětvích nebo vykonává jiné činnosti spadající do oblasti působnosti nařízení Komise (EU) č. 1407/2013⁽⁸⁾, ustanovení uvedeného nařízení by se měla vztahovat na podporu poskytovanou na tato další odvětví či činnosti za předpokladu, že dotýčný členský stát vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo rozlišení nákladů, zajistí, aby činnost v odvětví rybolovu a akvakultury nevyužívala podporu *de minimis* poskytovanou podle uvedeného nařízení.

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ve věci Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al., C-222/04, Sb. rozh. 2006, s. I-289.

⁽²⁾ Rozsudek Soudního dvora ve věci Nizozemsko v. Komise, C-382/99, Sb. rozh. 2002, s. I-5163.

⁽³⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články 87 a 88 Smlouvy o ES prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (Úř. věst. L 214, 9.8.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000 (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 ze dne 15. května 2014 o Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011 (Úř. věst. L 149, 20.5.2014, s. 1).

⁽⁷⁾ Věc Francie v. Komise, C-456/00, Sb. rozh. 2002, s. I-11949.

⁽⁸⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 352, 24.12.2013, s. 1).

- (11) Jestliže podnik působí v odvětví rybolovu a akvakultury a zároveň v odvětví prvovýroby zemědělských produktů, na podporu poskytovanou na prvně jmenované odvětví či činnosti se vztahují ustanovení tohoto nařízení za předpokladu, že dotyčný členský stát vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo rozlišení nákladů, zajistí, aby prvovýroba zemědělských produktů nevyužívala podporu *de minimis* poskytovanou podle uvedeného nařízení.
- (12) Toto nařízení by mělo stanovit pravidla, aby nebylo možné obcházet maximální intenzitu podpory stanovenou ve zvláštních nařízeních či rozhodnutích Komise. Rovněž by mělo stanovit jasná a snadno použitelná pravidla kumulace.
- (13) Období tří let, které je třeba vzít v úvahu pro účely tohoto nařízení, by mělo být posuzováno průběžně, takže při každém novém přidělení podpory *de minimis* je potřeba vzít v úvahu celkovou výši poskytnuté podpory *de minimis* v dotčeném jednoletém účetním období a během předchozích dvou jednoletých účetních období.
- (14) Toto nařízení nevyklučuje možnost, že by opatření nebylo považováno za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy z jiných důvodů než těch, které jsou upraveny v tomto nařízení, například proto, že opatření je v souladu se zásadou subjektu činného v tržním prostředí či proto, že nezahrnuje převod státních prostředků. Zejména finanční prostředky Unie centrálně spravované Komisí, které nejsou přímo nebo nepřímo kontrolovány členským státem, navíc nepředstavují státní podporu a při posuzování toho, zda byl dodržen příslušný strop nebo limit pro členský stát, by se neměly brát do úvahy.
- (15) Pro účely transparentnosti, rovného zacházení a účinného dohledu by se toto nařízení mělo použít jen v případě podpory *de minimis*, pro niž lze předem přesně vypočítat hrubý grantový ekvivalent, aniž by bylo nutné provádět hodnocení rizik („transparentní podpora“). Tento přesný výpočet lze například provést u grantů, subvencí úrokových sazeb, daňových osvobození se stanoveným stropem nebo jiných nástrojů, u nichž je stanoven limit zaručující, že příslušný strop nebude překročen. Stanovení limitu znamená, že dokud není či ještě není známa přesná výše podpory, musí členský stát předpokládat, že se tato výše bude rovnat tomuto limitu, aby tak zajistil, že několik opatření podpory společně nepřekročí strop stanovený tímto nařízením, a musí použít pravidla kumulace.
- (16) Pro účely transparentnosti, rovného zacházení a správného použití stropu *de minimis* by měly všechny členské státy používat stejnou metodu výpočtu. Pro zjednodušení tohoto výpočtu by výše podpor, které nejsou poskytnuty formou grantu vypláceného v hotovosti, měly být přečteny na hrubý grantový ekvivalent. Pro výpočet hrubého grantového ekvivalentu transparentních druhů podpory, u níž se nejedná o granty, a podpory poskytované v několika splátkách, je nutné používat tržní úrokové sazby běžné v době poskytnutí této podpory. Za účelem jednotného, transparentního a jednoduchého používání pravidel státní podpory by tržní sazby platné pro účely tohoto nařízení měly být referenčními sazbami, jak je stanoveno ve sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb ⁽¹⁾.
- (17) Podpora sestávající z půjček, včetně podpory *de minimis* v oblasti rizikového financování ve formě půjček, by měla být považována za transparentní podporu *de minimis*, jestliže byl hrubý grantový ekvivalent vypočten na základě tržních úrokových sazeb běžných v době poskytnutí podpory. Aby se zjednodušilo nakládání s drobnými krátkodobými půjčkami, mělo by toto nařízení obsahovat jasné pravidlo, jehož použitím není složité a které zohlední jak výši půjčky, tak dobu její splatnosti. Ze zkušeností Komise vyplývá, že půjčky, které jsou zajištěny kolaterálem pokrývajícím alespoň 50 % půjčky a které nepřesáhnou 150 000 EUR na dobu pěti let nebo které nepřesáhnou 75 000 EUR na dobu deseti let, lze považovat za půjčky s hrubým grantovým ekvivalentem nepřesahujícím výši stropu podpory *de minimis*. Vzhledem k obtížím spojeným s určením hrubého grantového ekvivalentu podpory poskytnuté podnikům, které mohou být neschopny splatit půjčku, by se toto pravidlo na takové podniky nemělo vztahovat.
- (18) Podpora sestávající z kapitálových injekcí by se neměla považovat za transparentní podporu *de minimis*, ledaže celková částka injekce z veřejných prostředků nepřesáhne strop *de minimis*. Podpora sestávající z opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice uvedená v pokynech o rizikovém financování ⁽²⁾ by neměla být považována za transparentní podporu *de minimis*, ledaže je v rámci daného opatření poskytován kapitál pouze do stropu podpory *de minimis*.

⁽¹⁾ Sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb (Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 6).

⁽²⁾ Pokyny Společenství pro státní podporu investic rizikového kapitálu do malých a středních podniků (Úř. věst. C 194, 18.8.2006, s. 2).

- (19) Podpora sestávající ze záruk, včetně podpory *de minimis* v oblasti rizikového financování ve formě záruk, by se měla považovat za transparentní, pokud byl hrubý grantový ekvivalent vypočten na základě premii „safe-harbour“ stanovených ve sdělení Komise pro příslušný druh podniku (¹). Aby se zjednodušilo nakládání s krátkodobými zárukami za až 80 % relativně nízké půjčky, mělo by toto nařízení obsahovat jasné pravidlo, jehož použití není složité a které zohlední jak výši příslušné půjčky, tak dobu trvání záruky. Toto pravidlo by se nemělo použít na záruky za související transakce, které nepředstavují půjčku, např. záruky za transakce s vlastním kapitálem. Pokud záruka nepřekročí 80 % příslušné půjčky, garantovaná část příslušné půjčky je nižší než 225 000 EUR a záruka není poskytována na dobu delší než pět let, lze ji považovat za záruku s hrubým grantovým ekvivalentem nepřevyšujícím výši stropu podpory *de minimis*. To platí i v případech, kdy záruka nepřekročí 80 % příslušné půjčky, garantovaná část příslušné půjčky je nižší než 112 500 EUR a záruka není poskytována na dobu delší než deset let. Kromě toho členské státy mohou použít metodiku k výpočtu hrubého grantového ekvivalentu záruk, oznámenou Komisi na základě jiného nařízení Komise v oblasti státních podpor použitelného v dané době a která byla přijata Komisí jakožto metodika, která je v souladu se sdělením o zárukách nebo s jakýmkoli následným sdělením, za předpokladu, že přijatá metodika výslovně upravuje daný druh záruky a příslušné transakce v kontextu uplatňování tohoto nařízení. Vzhledem k obtížím spojeným s určením hrubého grantového ekvivalentu podpory poskytnuté podnikům, které mohou být neschopny splatit půjčku, by se toto pravidlo na takové podniky nemělo vztahovat.
- (20) Pokud se na čerpání režimu podpory *de minimis* podílejí finanční zprostředkovatelé, mělo by se zajistit, aby těmto zprostředkovatelům nebyla žádná státní podpora poskytnuta. Lze toho docílit například tím, že finančním zprostředkovatelům, kteří využívají státní záruku, bude stanovena povinnost uhradit tržní pojistné nebo zcela převést jakoukoli výhodu na konečného příjemce, nebo tím, že se dodrží výše stropu podpory *de minimis* a další podmínky vyplývající z tohoto nařízení, a to i na úrovni zprostředkovatelů.
- (21) Po oznámení členským státem může Komise přezkoumat, zda opatření, které nemá podobu grantu, půjčky, záruky, kapitálové injekce nebo opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice, má hrubý grantový ekvivalent, který nepřevyšuje strop podpory *de minimis*, a zda by proto mohlo spadat do působnosti tohoto nařízení.
- (22) Komise má povinnost zajistit, aby byla splněna pravidla státní podpory, a v souladu se zásadou spolupráce stanovenou v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii by členské státy měly plnění tohoto úkolu usnadnit tím, že pomocí vhodných mechanismů zajistí, aby celková výše podpory *de minimis* udělené podle pravidla *de minimis* jednomu podniku nepřesáhla celkový povolený strop. Proto je třeba, aby členské státy při poskytnutí podpory *de minimis* informovaly dotčený podnik o výši poskytnuté podpory *de minimis* a o povaze této podpory a výslovně odkázaly na toto nařízení. Od členských států by mělo být požadováno, aby sledovaly poskytnuté podpory, a tím zajistily, že příslušné stropy nejsou překročeny a že pravidla kumulace jsou dodržena. Ke splnění této povinnosti by měl dotčený členský stát před poskytnutím takové podpory obdržet od podniku prohlášení o ostatních podporách *de minimis*, na které se vztahuje toto nařízení nebo jiná nařízení o podpoře *de minimis* a které tento podnik získal během daného účetního období a předcházejících dvou po sobě jdoucích účetních období. Členské státy by měly mít alternativně možnost zřídit centrální registr, který by obsahoval úplné informace o poskytnutých podporách *de minimis*, a zajišťovat kontrolu, že žádné nové poskytnuté podpory nepřekračuje příslušný strop.
- (23) Před poskytnutím každé nové podpory *de minimis* by členský stát měl ověřit, zda nová podpora *de minimis* nepřekročí strop podpory *de minimis* ani limit pro tento členský stát a zda jsou splněny i další podmínky stanovené tímto nařízením.
- (24) S ohledem na zkušenosti Komise a zejména s ohledem na intervaly, v nichž je obvykle nutné politiku státní podpory přezkoumat, by doba používání tohoto nařízení měla být omezena. Pokud platnost tohoto nařízení skončí, aniž by se prodloužila, členské státy by měly mít pro podpory *de minimis*, na které se vztahuje toto nařízení, k dispozici adaptační období šesti měsíců,

(¹) Například sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk (Úř. věst. C 155, 20.6.2008, s. 10).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na podporu poskytovanou podnikům v odvětví rybolovu a akvakultury s výjimkou:
 - a) podpory, jejíž výše je stanovena na základě ceny nebo množství produktů zakoupených nebo uvedených na trh;
 - b) podpory na činnosti spojené s vývozem do třetích zemí nebo členských států, tj. podpory přímo spojené s vyváženým množstvím, se zavedením a provozem distribuční sítě nebo s jinými běžnými výdaji v souvislosti s vývozní činností;
 - c) podpory podmiňující použití domácího zboží na úkor dováženého zboží;
 - d) podpory na nákup rybářských plavidel;
 - e) podpory na modernizaci nebo výměnu hlavního nebo pomocného motoru rybářských plavidel;
 - f) podpory na operace, které zvyšují rybolovnou kapacitu plavidel, nebo na zařízení, která zvyšují schopnost plavidla vyhledávat ryby;
 - g) podpory na výstavbu nových rybářských plavidel nebo dovoz rybářských plavidel;
 - h) podpory dočasného nebo trvalého zastavení rybolovných činností, není-li v nařízení (EU) č. 508/2014 stanoveno jinak;
 - i) podpory na průzkumný rybolov;
 - j) podpory na převod vlastnictví podniku;
 - k) podpory na přímé vysazování ryb, pokud není výslovně stanoveno jako opatření na ochranu v právním předpisu Unie, nebo v případě experimentálního vysazování ryb.
2. Jestliže podnik působí v odvětví rybolovu a akvakultury a jestliže tento podnik působí i v jednom či více odvětvích nebo vykonává jiné činnosti spadající do oblasti působnosti nařízení (EU) č. 1407/2013, uvedené nařízení se vztahuje na podporu poskytovanou na tato další odvětví či činnosti za předpokladu, že dotyčný členský stát vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo rozlišení nákladů, zajistí, aby činnosti v odvětví rybolovu a akvakultury nevyužívaly podporu *de minimis* poskytovanou podle uvedeného nařízení.
3. Působí-li podnik v odvětví rybolovu a akvakultury a zároveň v prvovýrobě zemědělských produktů spadající do oblasti působnosti nařízení Komise (EU) č. 1408/2013⁽¹⁾, na podporu poskytovanou na prvně jmenované odvětví se vztahují ustanovení tohoto nařízení za předpokladu, že daný členský stát vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo rozlišení nákladů, zajistí, aby prvovýroba zemědělských produktů nevyužívala podporu *de minimis* poskytovanou podle tohoto nařízení.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:
 - a) „podnikem v odvětví rybolovu a akvakultury“ se rozumí podnik působící v oblasti produkce, zpracování a uvádění produktů rybolovu a akvakultury na trh;
 - b) „produkty rybolovu a akvakultury“ se rozumí produkty definované v čl. 5 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 1379/2013;

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1408/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* v odvětví zemědělství (Úř. věst. L 352, 24.12.2013, s. 9).

- c) „zpracováním a uvedením na trh“ se rozumí veškeré úkony, včetně manipulace, úpravy, produkce a distribuce, které se provádějí od vykládky nebo sběru do stadia konečného produktu.
2. „Jedním podnikem“ se pro účely tohoto nařízení rozumí veškeré subjekty, které mezi sebou mají alespoň jeden z následujících vztahů:
- a) jeden subjekt vlastní většinu hlasovacích práv, která náležejí akcionářům nebo společníkům, v jiném subjektu;
 - b) jeden subjekt má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného subjektu;
 - c) jeden subjekt má právo uplatňovat rozhodující vliv v jiném subjektu podle smlouvy uzavřené s daným subjektem nebo dle ustanovení v zakladatelské smlouvě nebo ve stanovách tohoto subjektu;
 - d) jeden subjekt, který je akcionářem nebo společníkem jiného subjektu, ovládá sám, v souladu s dohodou uzavřenou s jinými akcionáři nebo společníky daného subjektu, většinu hlasovacích práv, náležejících akcionářům nebo společníkům, v daném subjektu.

Subjekty, které mají jakýkoli vztah uvedený v první pododstavci písm. a) až d) prostřednictvím jednoho nebo více subjektů, jsou považovány za jeden podnik.

Článek 3

Podpora *de minimis*

1. Má se za to, že opatření podpory nesplňují všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a proto jsou vyňata z oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy, jestliže splňují podmínky stanovené v tomto nařízení.
 2. Celková výše podpory *de minimis*, kterou členský stát poskytne jednomu podniku z odvětví rybolovu a akvakultury, nesmí překročit částku 30 000 EUR za libovolná tři po sobě jdoucí účetní období.
 3. Kumulovaná výše podpory *de minimis* přiznané členskými státy podnikům z odvětví rybolovu a akvakultury za libovolná tři po sobě jdoucí účetní období nesmí přesáhnout limit pro členský stát stanovený v příloze.
 4. Podpora *de minimis* se považuje za poskytnutou v okamžiku, kdy podnik získá podle platného vnitrostátního právního režimu na podporu právní nárok, a to bez ohledu na to, kdy byla podpora *de minimis* danému podniku vyplacena.
 5. Strop stanovený v odstavci 2 a limit pro členský stát, který je uveden v odstavci 3, se uplatní nezávisle na formě podpory *de minimis* a jejím sledovaném cíli a nezávisle na tom, zda je podpora poskytnutá členskými státy zcela nebo částečně financována ze zdrojů Unie. Doba tří jednoletých účetních období bude stanovena podle účetního období používaného podnikem v příslušném členském státě.
 6. Podpora je pro účely stropu stanoveného v odstavci 2 a limitu pro členský stát, který je uveden v odstavci 3, vyjádřena jako grant v hotovosti. U všech použitých částek se jedná o hrubé částky, tj. před srážkou daně nebo jiného poplatku. Je-li podpora poskytnuta jinak než formou grantu, stanoví se její výše jako hrubý grantový ekvivalent podpory.
- Podpora splatná v několika splátkách se diskontuje na svou hodnotu v okamžiku poskytnutí. Úroková sazba, která se použije pro účely diskontace, je diskontní sazba platná v době, kdy byla podpora poskytnuta.
7. Jestliže by udělení nové podpory *de minimis* vedlo k překročení stropu stanoveného v odstavci 2 nebo limitu určeného pro členský stát, který je uveden v odstavci 3, toto nařízení se na tuto novou podporu nevztahuje.
 8. V případě spojení či nabytí je třeba přihlídnout k veškerým podporám *de minimis* poskytnutým dříve všem podnikům, které podléhají spojení, aby se zjistilo, zda žádnou novou podporou *de minimis* poskytnutou nově vzniklému či nabývajícím podniku nedošlo k překročení stropu nebo limitu určeného pro členský stát. Oprávněnost podpory *de minimis* poskytnuté před spojením nebo nabytím zůstává i nadále zachována.

9. V případě rozdělení jednoho podniku na dva či více samostatných podniků se podpora *de minimis* poskytnutá před rozdělením přidělí podniku, který byl jejím příjemcem, což je v zásadě podnik, který převzal činnosti, na něž byla podpora *de minimis* použita. Pokud by takové přidělení nebylo možné, přidělí se podpora *de minimis* poměrným způsobem na základě účetní hodnoty vlastního kapitálu nových podniků k datu účinku rozdělení.

Článek 4

Výpočet hrubého grantového ekvivalentu

1. Toto nařízení se použije pouze na podporu, u níž lze předem přesně vypočítat hrubý grantový ekvivalent bez nutnosti provádět hodnocení rizik („transparentní podpora“).
2. Podpora poskytnutá formou grantů nebo subvencí úrokových sazeb se považuje za transparentní podporu *de minimis*.
3. Podpora poskytnutá formou půjček se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud:
 - a) proti příjemci není vedeno kolektivní insolvenční řízení ani nesplňuje kritéria podle vnitrostátního práva pro to, aby bylo proti němu na žádost jeho dlužníků zahájeno insolvenční řízení. V případě velkých podniků by příjemce měl být v situaci srovnatelné s úvěrovým ratingem alespoň B– a
 - b) půjčka je zajištěna kolaterálem pokrývajícím alespoň 50 % půjčky a půjčka činí buď 150 000 EUR na dobu pěti let, nebo 75 000 EUR na dobu deseti let, pokud je půjčka nižší než tyto částky a/nebo je poskytnuta na dobu kratší pěti resp. deseti let, vypočítá se hrubý grantový ekvivalent této půjčky jako odpovídající poměrná část stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2, nebo
 - c) hrubý grantový ekvivalent se vypočítá na základě referenční sazby platné v době poskytnutí podpory.
4. Podpora sestávající z kapitálových injekcí se považuje za transparentní podporu *de minimis* pouze tehdy, pokud celková částka injekce z veřejných prostředků nepřesáhne strop podpory *de minimis* stanovený v čl. 3 odst. 2.
5. Podpora sestávající z opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice se považuje za transparentní podporu *de minimis* pouze tehdy, pokud kapitál poskytnutý jednomu podniku nepřesáhne strop podpory *de minimis* stanovený v čl. 3 odst. 2.
6. Podpora poskytnutá formou záruk se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud:
 - a) proti příjemci není vedeno kolektivní insolvenční řízení ani nesplňuje kritéria podle vnitrostátního práva pro to, aby bylo proti němu na žádost jeho dlužníků zahájeno insolvenční řízení. V případě velkých podniků by příjemce měl být v situaci srovnatelné s úvěrovým ratingem alespoň B– a
 - b) záruka nepřevyšuje 80 % příslušné půjčky a zaručená částka buď nepřesáhne 225 000 EUR a záruka není poskytnuta na dobu delší než pět let, nebo zaručená částka nepřesáhne 112 500 EUR a záruka není poskytnuta na dobu delší než deset let; pokud je zaručená částka nižší než tyto částky a/nebo je poskytnuta na dobu kratší pěti či deseti let, vypočítá se hrubý grantový ekvivalent této půjčky jako poměrná část stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2, nebo
 - c) hrubý grantový ekvivalent byl vypočítán na základě premií „safe-harbour“ stanovených ve sdělení Komise, nebo
 - d) ještě před svým použitím
 - i) byla metodika výpočtu hrubého grantového ekvivalentu záruky oznámena Komisi podle jiného nařízení Komise v oblasti státních podpor použitelného v dané době a přijata Komisí jakožto metodika, která je v souladu se sdělením o zárukách nebo s jakýmkoli následným sdělením, a
 - ii) uvedená metodika výslovně upravuje daný druh záruky a příslušné transakce v kontextu uplatňování tohoto nařízení.
7. Podpora sestávající z jiných nástrojů se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud daný nástroj stanoví limit zajišťující, že nedojde k překročení příslušného stropu.

Článek 5

Kumulace

1. Jestliže podnik působí v odvětví rybolovu a akvakultury a jestliže působí i v jednom nebo více odvětví nebo vykonává jiné činnosti, které spadají do oblasti působnosti nařízení (EU) č. 1407/2013, lze podpory *de minimis* poskytnuté na činnosti v odvětví rybolovu a akvakultury podle tohoto nařízení kumulovat s podporou *de minimis* poskytnutou na další uvedená odvětví nebo činnosti, a to až do výše stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2 nařízení (EU) č. 1407/2013, za předpokladu, že dotyčný členský stát zajistí vhodnými prostředky, například oddělením činností nebo rozlišením nákladů, že činnosti v odvětví rybolovu nebo akvakultury nevyužívají podporu *de minimis* poskytnutou podle nařízení (EU) č. 1407/2013.
2. Jestliže podnik působí v odvětví rybolovu a akvakultury a zároveň v odvětví prvovýroby zemědělských produktů, lze podporu *de minimis* poskytnutou podle nařízení (EU) č. 1408/2013 kumulovat s podporou *de minimis* poskytnutou v odvětví rybolovu a akvakultury podle tohoto nařízení, a to až do výše stropu stanoveného v tomto nařízení, za předpokladu, že dotyčný členský stát zajistí vhodnými prostředky, například oddělením činností nebo rozlišením nákladů, že činnosti v odvětví prvovýroby zemědělských produktů nevyužívají podporu *de minimis* poskytnutou podle tohoto nařízení.
3. Podporu *de minimis* nelze kumulovat se státní podporou na tytéž způsobilé náklady nebo se státní podporou na tatáž opatření rizikového financování, pokud by taková kumulace překročila nejvyšší příslušnou intenzitu podpory či výši podpory, která je pro specifické okolnosti každého případu stanovena v nařízení o blokové výjimce nebo v rozhodnutí Komise. Podporu *de minimis*, která není poskytnuta na zvláštní způsobilé náklady či není přičitatelná těmto nákladům, lze kumulovat s jinou státní podporou poskytnutou na základě nařízení o blokové výjimce nebo rozhodnutí Komise.

Článek 6

Sledování

1. Jestliže členský stát hodlá poskytnout některému podniku podporu *de minimis* podle tohoto nařízení, písemně jej informuje o navrhované výši podpory vyjádřené jako hrubý grantový ekvivalent a o charakteru *de minimis* této podpory a výslovně odkáže na toto nařízení citací jeho názvu a uvedením informace o jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*. V případě, že se podpora *de minimis* v souladu s tímto nařízením poskytuje různým podnikům na základě určitého režimu a těmto podnikům jsou v rámci tohoto režimu poskytnuty různě vysoké jednotlivé podpory, může daný členský stát rozhodnout, že uvedenou povinnost splní informováním podniků o pevné částce odpovídající maximální výši podpory, která může být v daném režimu poskytnuta. V takovém případě se tato pevná částka použije při zjišťování, zda bylo dosaženo stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2 a zda nebyl překročen limit pro členský stát uvedený v čl. 3 odst. 3. Před udělením podpory si musí členský stát též vyžádat od daného podniku prohlášení v písemné či elektronické podobě o jakýchkoli dalších podporách *de minimis*, na které se vztahuje toto nařízení nebo jiná nařízení o podpoře *de minimis* a které tento podnik obdržel v předchozích dvou jednoletých účetních obdobích a v současném jednoletém účetním období.
2. Má-li členský stát k dispozici centrální registr podpory *de minimis* obsahující úplné informace o všech podporách *de minimis*, které poskytl kterýkoli orgán daného členského státu, odstavec 1 se neuplatní od okamžiku, kdy registr zahrne tři jednoletá účetní období.
3. Členský stát poskytne novou podporu *de minimis* v souladu s tímto nařízením teprve po přezkoumání, zda nová podpora nezvýší celkovou částku podpory *de minimis*, kterou dotyčný podnik obdržel, nad strop stanovený v čl. 3 odst. 2 a nad limit pro členský stát uvedený v čl. 3 odst. 3 a zda jsou splněny veškeré podmínky stanovené v tomto nařízení.
4. Členské státy zaznamenávají a shromažďují veškeré informace týkající se použití tohoto nařízení. Tyto záznamy musí obsahovat všechny informace nezbytné k doložení toho, že byly splněny podmínky tohoto nařízení. Záznamy o individuálních podporách *de minimis* se archivují po dobu deseti jednoletých účetních období ode dne jejich poskytnutí. Záznamy týkající se určitého režimu podpory *de minimis* se archivují po dobu deseti jednoletých účetních období ode dne, kdy byla v rámci tohoto režimu poskytnuta poslední jednotlivá podpora.
5. Na písemnou žádost poskytne dotyčný členský stát Komisi ve lhůtě dvaceti pracovních dnů nebo v delší lhůtě, která je v žádosti stanovena, všechny informace, které Komise považuje za nezbytné k posouzení toho, zda byly dodrženy podmínky tohoto nařízení, zejména celková výše podpory *de minimis*, kterou podnik obdržel ve smyslu tohoto nařízení a jiných nařízení o podpoře *de minimis*.

Článek 7

Přechodná ustanovení

1. Toto nařízení se vztahuje na podporu poskytnutou před jeho vstupem v platnost, pokud podpora splňuje podmínky stanovené tímto nařízením. Podpora, která tyto podmínky nesplňuje, bude posouzena Komisí v souladu s příslušnými rámci, pokyny, sděleními a oznámeními.
2. Všechny jednotlivé podpory *de minimis* poskytnuté v období mezi 1. lednem 2005 a 30. červnem 2008, které splňují podmínky nařízení (ES) č. 1860/2004, se považují za podpory, které nesplňují všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a které proto nepodléhají oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy.
3. Všechny jednotlivé podpory *de minimis* poskytnuté v období mezi 31. červencem 2007 a 30. červnem 2014, které splňují podmínky nařízení (ES) č. 875/2007, se považují za podpory, které nesplňují všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a které proto nepodléhají oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy.
4. Po uplynutí platnosti tohoto nařízení se na každou podporu *de minimis*, která splňuje podmínky tohoto nařízení, toto nařízení vztahuje po dobu dalších šesti měsíců.

Článek 8

Vstup v platnost a doba použitelnosti

Toto nařízení vstupuje v platnost dne 1. července 2014.

Použije se do 31. prosince 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. června 2014.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PŘÍLOHA

Limit pro členský stát stanovený v čl. 3 odst. 3

(v EUR)

Členský stát	Maximální kumulovaná výše podpory <i>de minimis</i> poskytnutá v jednotlivých členských státech v odvětví rybolovu a akvakultury
Belgie	11 240 000
Bulharsko	1 270 000
Česká republika	3 020 000
Dánsko	51 720 000
Německo	55 520 000
Estonsko	3 930 000
Irsko	20 820 000
Řecko	27 270 000
Španělsko	165 840 000
Francie	112 550 000
Chorvatsko	6 260 000
Itálie	96 310 000
Kypr	1 090 000
Lotyšsko	4 450 000
Litva	8 320 000
Lucembursko	0
Maďarsko	975 000
Malta	2 500 000
Nizozemsko	22 960 000
Rakousko	1 510 000
Polsko	41 330 000
Portugalsko	29 200 000
Rumunsko	2 460 000
Slovinsko	990 000
Slovensko	860 000
Finsko	7 450 000
Švédsko	18 860 000
Spojené království	114 780 000